

ΓΕΝΕΪ

γενεά, η, ουσ. [< αρχ. γενεά], η γενεά, η γενιά· βλ. και λ. γενιά·

- *επί γενεές γενεών*, για πάρα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα: «επί γενεές γενεών η επιχείρηση αυτή είναι οικογενειακή»·

- *μέχρις εβδομής γενεάς*, **α.** δηλώνει μεγάλο χρονικό διάστημα: «θα σε περιμένω μέχρις εβδομής γενεάς». **β.** δηλώνει συνέχεια μελλοντικού χρόνου και σε βάθος: «θα σε καταστρέψω μέχρις εβδομής γενεάς»·

- *τον πέρασα γενεές δεκατέσσερις*, τον καθύβριζα συνεχώς, σε διάρκεια χρόνου: «μέχρι τώρα έκανα υπομονή αλλά, στο τέλος, δεν άντεξα άλλο και τον πέρασα γενεές δεκατέσσερις». Αναφορά στο γενεαλογικό δέντρο του Χριστού, που σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη, από τον Αβραάμ μέχρι το Δαβίδ είναι γενεές δεκατέσσερις, από το Δαβίδ μέχρι τη μετοικεσία Βαβυλώνας είναι γενεές δεκατέσσερις και από τη μετοικεσία Βαβυλώνας μέχρι το Χριστό είναι πάλι γενεές δεκατέσσερις *Αβραάμ ἐγέννησε Ἰσαάκ, Ἰσαάκ ἐγέννησε Ἰακώβ... Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαί ἀπὸ Ἀβραάμ μέχρι Δαυεὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.* (Πρβλ. Ματθ. α' 2-16)·

- *τον περνῶ γενεές δεκατέσσερις*, είμαι κατά πολύ πιο μεγάλος από αυτόν σε ηλικία: «θα με πάρουν με τις πέτρες αν την παντρευτώ, γιατί την περνῶ γενεές δεκατέσσερις»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας